

diplomant: **Filip Ohlsen**  
téma: Smíchov - křížení  
atelier: atelierZKN  
vedoucí práce: Ing. arch. Tomáš Zmek  
oponent: Ing. arch. Jana Moravcová

v Praze 30-01-2024

Filip si vybírá jizvu Smíchova, místo kde vnitřní okruh mezi Strahovským tunelem a tunelem Mrázovka přetíná smíchovské údolí. Ke svému zadání dochází poměrně širokým obloukem, z pohledu města, z pohledu celku, z pohledu problémových míst na vnitřním obchvatu. Je to poctivý pohled, zobecňující, nakonec toto zkoumání ale slouží jen jako rámec pro přemýšlení o daném místě. Možná mi v tomto případě ale chybí bližší zkoumání místa samotného, resp. zkoumání zpřetrhaných vazeb, kdy Smíchov funguje od řeky po Radlickou ulici, pak je dopravní, neměstská cezura a za ní čtvrť, která se jen těžko vzpamatovává jak ze zásahu dopravních inženýrů, stejně tak ale, abych byl upřímný, z novotvaru obchodního centra a jeho dostředné radiace, která vysála na dlouhou dobu vše živé z okolí Anděla (nehodnotím na svou dobu velmi kvalitní architekturu, ale především zásadní narušení vztahů, vazeb, které v době vzniku centra nikdo hlouběji neřešil). Dvojice domů Ibis hotelu a kancelářské budovy Smíchov Gate již jen bez sebemenších ambicí a sentimentu vytěžila zbývající plochy po bývalé továrně Tatry Smíchov. Zůstává tak vágní plocha před a pod dopravní estakádou. Od počátku si rovněž kladu otázku, zda je pro mě Filipova práce v daném kontextu křížením či jestli je pro mě jejím hlavním cílem, sdělením snaha o provázání jedné čtvrti zpět v jednu čtvrť, snaha o zacelování jizev.

Vzhledem k výše zmíněnému se mi Filipův stavební program, mix městských funkcí zacílených na čtvrť, komunitu, s preferovanou nízkoprahovostí jeví jako hluboce kontextuální řešení. Odkazy k Ideastores jsou v tomto případě příkladné, ne snad až tak ve své formě, ale především v obsahu, Ideastores se staly iniciačními centry obnovy řady čtvrtí. Skvělé je, že se pouští i do úpravy reálného návrhu tělocvičny a jídelny gymnázia Na Zatlance, do úpravy návrhu, který má bohužel potenciál zakonzervovat současný stav, vzniklou chybu, a tak nedovolit nikdy opět provázat Smíchov Vrchlickou a Plzeňskou přes Malostranský hřbitov dále na Klamovku.

Nechci podrobně rozebírat detailní funkční vazby a dispoziční řešení, během semestru Filip svůj návrh čistil a cizeloval, jistě by šlo v řadě případů ještě pokračovat, avšak základní rozvrh, prostorové vazby se mi jeví funkční, odůvodněné, vidím jeden vzájemně se podporující organismus. Přesto přemýšlím nad tím, zda návrh skutečně řeší to, co si Filip předsevzal – provázání v křížení. Jaké je riziko, že návrh nakonec vyzní spíše jako adice do situace, která je dopředu odsouzená k tomu, že bude hrdlo údolí blokovat. A to i přes to, že všechny jednotlivé části návrhu se o propojení snaží. Funkční a prostorová provázanost v rámci vlastního návrhu je směrem zevnitř ven jasná a přesvědčivá, opačným směrem je to méně zřetelné. Při pohledu zvenčí směrem dovnitř je návrh stále více „domem“, než propojujícím řešením komplikované situace. Výrazně nedotažená je čistě utilitární střecha, a to jak z pohledu současného přístupu k této často opomíjené úloze, tak především z pohledu kontextu území a cílů práce. Chtělo by se mluvit o „střešní krajině“, extenzi veřejného prostoru, propojení obou břehů údolí, ne jen o technologii a výdeších VZT.

Rád bych ocenil i Filipovy čisté čáry, černobílé vizualizace. Konečně nemusí oči zkoumat odlesky spadajícího listí na mokrému asfaltu. Osvěžující, avšak v reálném světě architektonických soutěží, návrhů a prezentací nepřijatelné, resp. odsouzené k nepovšimnutí.

Filipa známe již z atelieru NKZ, ze spolupráce s A2 UMPRUM na zadání Humpolec, kdy navrhoval nekonvenční bytovou stavbu. Vnímáme tedy jeho vývoj, vidíme hotového architekta, který dokáže řešit složitosti, problémy, dokáže se rozhodovat, dokáže vnímat čas potřebný na danou práci, stále je tam ta „klidná síla“, nikdy jsem neviděl bezmoc, beznaděj. Dokáží si představit Filipa jako skvělého spolupracovníka v atelieru, který drží partu i termíny. A tak jediné, co bych mu snad vytýkal, je v jeho věku někdy až rutinérství.

I přes řadu připomínek navrhuji vzhledem ke komplexnosti návrhu známku A.

Tomáš Zmek